

Nro.

57.

DZIENNIK*Patryotycznych Polityków w Lwowie.*

Dnia 10go Marca 1797.

*Gazety.***WŁOCHY.**

Z Medyolanu dnia 11. Lutego. W bitwie z woyskiem Papieskiem pod *Faenza* popisowały się chwałebnie i legie *Lombardzkie*. Ob: *Laboz*, szef *Lombardczyków* w tem zdarzeniu odebrał lekką ranę. Zdaie się, że Jenerał *Buonaparte* do pokonania *Papieża* myśli szczególniey użyć *Włochów*, i iego dawnych poddanych, gdyż z *Rzeczypospolitey Przedalpeyskiej* wiele woyska ściągnął do krajów Ko-
 1 3 ściel-

ścielnych. Mówią, że Dwór Rzymski ucieknie się teraz do pośrednictwa Króla Neapolitańskiego, dla odwrócenia groźnych nieszczęść wojny od Rzymu; jednak wielu sądzi, że ten krok jużby był za późny. Minister Francuski *Cacault* wyjeżdżając z *Rzymu*, okazał Rządowi wielkie swe nienkontentowanie. — List, przez który Jenerał *Buonaparte* odwołał rzeczzonego ministra, tey jest osnowy: „Ob: Min;! za odebraniem ninieyszego listu w 6. godzin opuścisz *Rzym* i udasz się do *Bononii*. Od 3. mieścięcy doznawałeś tam różnych przykrości, bądźże dziś głuchym na wszystkie proźby, niechay żadna przyczyna nie wstrzymuje twego wyjazdu. — List Ob; *Cacault* do Kardynała Sekretarza *Busca*: „Odebrawszy rozkaz od mego Rządu do wyjazdu dziś w wieczór zjad na *Floren-cyę*, mam honor uwiadomić o tym Wać-Pana, i zapewnić go o moim szacunku. Dnia 27. Stycznia w *Rzymie*. „ — Odpowiedź Kardynała: „Kardynał *Busca* Sekretarz Stanu odebrał niespodziewaną wiadomość od Pana *Cacault* o jego wyjeździe na *Floren-cyę* dzisieyszey nocy. Nieprzewidziana ta wiadomość mocno
go

go zadziwia; niepozostało mu więc, iak tylko zapewnić go o stałym swym szacunku. Dnia 27. Stycznia 1797. „ — Reiment Korfikanów w służbie Papieſkiej zoſtający maſzerując z *Romanii* do Rzymu z wyraźnego rozkazu, zbuntował ſię na drodze, i oſwiadczył głoſno, że ſprzysia Francuzóm. Reiment jazdy Xiążęcia *Colonna*, który przeznaczony był do pilnowania wſzędzie pierwszego, rozgromił go w ſamym buncie, poymawſzy i ubiawſzy niemało. — Papież wyznaczył Jenerał: *Colli* w roczney penſyi 10,000. talerów. Woſſko Papieſkie potężnie dezertownie, i częſtokroć kompaniami w pada do krajów Toſkanii. Tym ſpoſobem Francuzi niedoznaią zapewne wielkiej trudności w opanowaniu krajów Koſcielnych i naſtępnie Rzymu. Jenerałowie *Buonaparte* i *Berthier* oſobiſcie dowodzą przeciw woſſkom Papieſkiem. Fran: daią ſię z tym ſłyſzeć, że myſlą wſkrzeſić Rzeczpoſpolitę Rzymską, a przynajmniej ieyimie. Wielki Miſtrz *Malty* miał oſwiadczyć Papieżowi: że w przypadku, gdyby nie mógł ſię pozbyć Franc: z krajów Koſcielnych, tedy będzie przyięty do *Malty*. W ten moment rozcho-

chodzi się wieść, że Oyciec S. w *Civita Vecchia* wsiadł na okręt, i popłynął za wiatrem. To pewna, że skoro się dowiedziano w *Rzymie* o klęskach woyska Kościelnego, tak natychmiast bogatsze familie, Papież i grono Kardynałów zaczęło się pakować do wyjazdu. — Słychać, że Dwór Neapolitański, idąc za przykładem Madryckiego, myśli zawrzeć zaczepny i odczepny związek z Francją. — Dwór Turyński zalecił Rządowi wyspy *Sardynii*, żeby nieodmawiał Francuzóm żadnych potrzeb. Z *Nicey* donoszą, że Jenerał *Buonaparte* zalecił tamtejszemu Kommendantowi, aby czynił przygotowania do przyjęcia 2,000. woyska świeżego, które z *Francyi* tamtędy ma ciągnąć do armii Włoskiej. W bitwie pod *Faenza* zabrali Francuzi Papieskiem między innemi 8. chorągwi.

FRANCYA.

Z *Paryża* dnia 13. *Lutego*. Jenerał *Buonaparte* donosząc o wkroczeniu swoim do krajów Kościelnych, wyraża mię-

między innemi: Diwizya Jenerała *Victor* nocowała dnia 1. t. m. w *Imola*. Armia S. Oycy zerwawszy mosty, okopała się potężnie pod brzegiem *Senio*, a w koło siebie zatoczyła armaty. Jenerał *Laboz* Komendant legii Lombardskich uformowawszy z swych grenadyerów ściśle zwartą kolumnę, przypuścił z bagnetem w ręku szturm do baterji nieprzyjacielskich. Lombardowie, którzy pierwszy raz znajdowali się w ogniu nieprzyjacielskim, dali dowody męstwa nieustraszonego. Nieważając na wystrzały z liczney artyleryji i z 3. lub 4000. ręczney broni na siebie sypane, opanowali baterye i 14. armat. W śród bitwy widziano wiele Xięży biegających z krzyżem w ręku pogłębtach nieprzyjacielskich, a to dla zagrzania biednych żołnierzy do męstwa i hoju. Prócz 1000. niewolników zabraliśmy w tej bitwie 14. armat, 8. chorągwi i t. d. Na placu legło nieprzyjaciół od 4. do 500. Nasza strata wynosi w ubitych i rannych do 40. głów. Do rannych bez niebezpieczeństwa należy i Szef brygady *Laboz*. Po tej bitwie wojska nasze pomaszerowały zaraz ku *Faenza*, a stanawszy, tam znalazły bramy

my pozamykane. W ten moment dały się w mieście słyszeć wszystkie dzwony, i obląkani mieszkańcy chcieli myśleć o obronie własnej. Ich dowódcy, osoby Rządowe i Biskup już wcześniej ratował się ucieczką. Kilka wyrzutek z armat zgruchotało bramy, a wojska nasze dając za każdym krokiem ognia z ręcznej broni, wcisnęły się do rynku. Prawa wojenne dozwalały mi wystawić te miasta na rabunek; ale nie mogłem przewieść na sobie tego, żeby niemiłosiernie karać wszystkich mieszkańców za występki kilku zagorzałych Xięży. Posłałem więc 50. poymanych oficerów z zleceniem, aby oświecili swych rodaków i odrysowali im niebezpieczeństwo, jakie na siebie ściągnąć mogli przez obląkane swe kroki. Dziś rano kazałem przywołać do siebie wszystkich Mnichów i Xięży, przypomniałem im główne i proste prawidła Ewangelii, użyłem wszystkich sprężyn rozumu i konieczności dla skłonienia ich do roztropniejszych postępków. Zda mi się, że moje nauki do serca ich przeiely. Do *Ravenny* wysłałem Jenerała Kamedulów, aby przez rozumne perswazyę wywiódł mieszkańców z ślepoty, któ-

która ich drogo kosztować może. W tym samem celu wysłałem do *Ceseny*, miejsca urodzenia Papieża, Przeora Benedyktynów, Ojca *Ignacego*. Kilku Xięży, a między temi jeden Kapucyn z rzęsiłą brodą, prosząc woysko Papiejskie, aby się biło pod *Faenza*, poległ na placu. Posłałem wam Ob: Dyktatorowie, dodaie Jenerał *Buonaparte*, różne pisma przekonywające całą Europę o nieroztropności tych, którzy kierują interesem dworu Rzymskiego; teraz jeszcze przyłączam dwa nowe. Boleć prawdziwie trzeba na to, że Papież przez swą zaciętość chce się mazać krwią ludzką, i wystawia na nieszczęście krocie niewinnych ofiar.

Włpaniałość, z jaką Jenerał *Buonaparte* w samym raporcie wynosi czynności zgrzybiałego Wodza, Hr. *Wurmsera*, którego zwyciężył, i ludzkość, jaką okazał obląkanemu społeczeństwu w *Faenza*, iednać mu muszą u samych nawet nieprzyjaciół, prawdziwy szacunek. Podobne dzieła więcey zapewne ugruntuia iego sławę, aniżeli zwycięstwa, lubo zadziwiaia świat cały. Można mówić,

wieć, że laury jego, które nieskrapiają
łzy ludzkie, niezwiędnieją nigdy.

O godzinie 6. wieczorem, wzięcie
Mantuy i zwycięstwa armii Włoskiej
uroczyście zostały ogłoszone na wszy-
stkich placach publicznych *Paryża*. Od-
działy Gwardyi Narodowej i woyska li-
niowe przy pochod iach, maszerowały z
rozwinętymi chorągwiemi obok Urzędni-
ków, którzy ogłaszali te nowinę ludo-
wi. Cały *Paryż* naywiększą teraz oka-
zuje radość, i cieszy się bliskim pokojem.
Lud chodząc po ulicach z okrzykami ra-
dości, wpadł do domu Ojca Jenerała
Angereau, i ozdobił mu głowę wieńcem
laurowym.

Admirał *Morard de Galles* dostał
znowu *Kommendę* nad flotą *Brestęńską*.
— Na Seßyi wczorayszey Rada siet
okryśliła podatki gruntowe w roku 5.
Rzeczypospolitey na 240. milionów li-
wrów, a pogłówne na 60. milionów.
